

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/58/2012
Identifikačné číslo spisu:	1010201379
Dátum vydania rozhodnutia:	13.12.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1010201379.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: H. R., bytom E., zast. advokátom: JUDr. Milan Roll, so sídlom Švabinského 13, 851 01 Bratislava, proti žalovanému: Generálny štáb ozbrojených síl SR, so sídlom Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ŠbPO-76-20/2010 zo dňa 3.5.2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/181/2010-62 zo dňa 14.6.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/181/2010-62 zo dňa 14. júna 2012 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky (ďalej len „náčelníka GŠ“), ktorým zamietol odvolanie profesionálneho vojaka - žalobcu a personálny rozkaz riaditeľa personálneho úradu č. 273 zo dňa 20.1.2010 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka z dôvodov podľa § 72 ods. 1 písm. a) a §70 ods. 1 písm. o) zákona č. 346/2005 Z.z. potvrdil.

Krajský súd na základe predloženého administratívneho spisu žalovaného ako aj v súdnom konaní zistil, že boli splnené hmotnoprávne aj procesné podmienky prepustenia žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka z dôvodu, že si v priebehu dvoch po nasledujúcich rokov nespĺnil požadované normy z pohybovej výkonnosti v príslušnej vekovej kategórii.

Krajský súd svoje skutkové a zistenia a právne závery podrobne uviedol na str. 7-15 svojho rozsudku nasledovne:

„Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že podľa návrhu na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru, žalobca ako profesionálny vojak pracoval ku dňu 23.11.2009 v štátnej službe 8

rokov, 1 mesiac a 3 dni. Z odôvodnenia návrhu vyplýva, že žalobca v priebehu dvoch po sebe nasledujúcich rokov si nespĺnil požadované normy z pohybovej výkonnosti v príslušnej vekovej kategórii. Zo záznamu o vykonanom personálnom pohovore zo dňa 30.11.2009 súd zistil, že žalobca sa k veci nevyjadril, nepodal námietky a nepodal ani návrhy na dokazovanie. Záznam len podpísal.

Podľa výpisu rozkazu veliteľa ženijného práporu pozemných síl č. 200/2009 zo dňa 16.10.2009 súd zistil, že žalobca skončil s celkovým hodnotením 4 a počtom bodov 99. Dňa 22.10.2009 sa opätovne vykonalo preskúšanie z pohybovej výkonnosti a v tomto hodnotení žalobca dosiahol 24 bodov. V náhradnom termíne dňa 29.10.2009 získal žalobca celkový súčet bodov 118 a dňa 10.11.2009 112 bodov s tým, že vo všetkých preskúšaniach bol hodnotený známku 4.

Personálnym rozkazom č. 273 zo dňa 20.1.2010 rozhodol, že podľa § 72 ods. 1 písm. a/ zákona a § 70 ods. 1 písm. o/ zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl, prepúšťa zo služobného pomeru profesionálneho vojaka s tým, že jeho služobný pomer mal skončiť dňom doručenia rozhodnutia, teda dňa 29.1.2010. Prvostupňový správny orgán odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že žalobca si v priebehu dvoch po sebe nasledujúcich rokoch nespĺnil svoju povinnosť z pohybovej výkonnosti v príslušnej vekovej kategórii. Dňa 12.2.2010 zaslal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol dôvody totožné s dôvodmi uvedenými v žalobe. Druhostupňový správny orgán v predmetnej veci rozhodnutím č. ŠbPO-76-20/2010 zo dňa 3.5.2010 odvolanie profesionálneho vojaka rtm. v zálohe H. R. zamietol a personálny rozkaz riaditeľa personálneho úradu č. 273 zo dňa 20.1.2010 potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že podľa služobného predpisu č. 33 zo dňa 27.3.2008 o kritériách na preskúšanie profesionálnych vojakov z pohybovej výkonnosti bol žalobca zaradený do vekovej kategórie od 26 do 30 rokov pre hodnotenie vyhovujúci je potrebné v tejto kategórii dosiahnuť minimálny počet bodov 35 podľa prílohy č. 5 služobného predpisu v každej z troch vybraných disciplín uvedených v čl. 1 ods. 7 služobného predpisu. Podľa prílohy č. 4 služobného predpisu je minimálny počet bodov dosiahnutých vo všetkých troch vybraných disciplínach spolu 105 bodov. Na termíne zo dňa 13.10.2009 dosiahol počet bodov 99 a bol hodnotený nevyhovujúco. Na termíne dňa 22.10.2009 získal v jednej disciplíne 24 bodov a v ďalších nepokračoval a na termíne dňa 29.10.2009 dosiahol počet bodov 118, avšak nedosiahol minimálny počet bodov podľa tabuľky č. 5, keď v disciplíne sed-lah dosiahol 27 bodov. Na mimoriadnom termíne dňa 10.11.2009 dosiahol počet bodov 112, teda dosiahol potrebný počet bodov podľa tabuľky č. 4, avšak opätovne v disciplíne sed-lah dosiahol 32 bodov, čo nespĺňa limit podľa tabuľky č. 5 služobného predpisu.

Na námietku týkajúcu sa pasívnej legitímácie žalovaného súd uvádza, že napadnuté rozhodnutie č. ŠbPO-76-20/2010 z 3.5.2010, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a bol potvrdený personálny rozkaz č. 273 z 20.1.2010 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, bolo vydané pod hlavičkou Generálny štáb ozbrojených síl SR. Teda práve generálny štáb vydal napadnuté rozhodnutie, a preto je vzhľadom na ust. § 250 ods. 4 O.s.p. správnym pasívne legitimovaným subjektom v predmetnom spore. Súd poukazuje na ust. § 5 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z., podľa ktorého služobný úrad koná a rozhoduje vo veciach týkajúcich sa služobného pomeru profesionálneho vojaka a právnych vzťahov ním súvisiacich, ak tento zákon neustanovuje inak. Teda samotný zákon č. 346/2005 Z.z. zveril služobnému úradu právomoc konať a rozhodovať vo veciach týkajúcich sa služobného pomeru profesionálnych vojakov. V zmysle služobného predpisu č. 55/2007 sú služobnými úradmi aj generálny štáb ozbrojených síl SR.

Súd z administratívneho spisu mal za preukázané, že žalobca nevyužil možnosť zúčastniť sa preskúšania v termínoch pred prepustením zo služobného pomeru i po opätovnom prijatí do dočasnej štátnej služby. V roku 2009 žalobca absolvoval preskúšanie v 4 termínoch, čo vyplýva aj z rozhodnutia č. ŠbPO-76-20/2010 z 3.5.2010 a to prvý riadny termín 13.10.2009, druhý riadny termín 10.11.2009. Ďalej súd zistil, že pri preskúšaní dňa 10.11.2009 bol prítomný zástupca odboru personálneho manažmentu Štábu pre podporu operácií GŠ OS SR, ktorý konštatoval, že preskúšanie bolo vykonané v súlade so zákonom. Účasť tohto zástupcu bola zabezpečená z dôvodov požiadavky samotného žalobcu na preskúšanie komisiou náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl SR. Prítomnosť tohto profesionálneho vojaka k nestrannej osobe pri preskúšaní žalobcu je dostatočnou zárukou toho, že samotné preskúšanie i vyhotovenie výsledkov, ktoré žalobca dosiahol bolo vykonané objektívne. Súčasťou administratívneho spisu je aj vyjadrenie veliteľa útvaru, ktorý zaujatosť členov komisie vylučuje.

K tvrdeniu žalobcu, že mu nebola daná možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, súd poukazuje na ust. § 73 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z., kde návrh na prepustenie profesionálneho vojaka zo

služobného pomeru spracúva veliteľ, ak zaniknú dôvody uvedené v § 70 ods. 1 a v § 70 ods. 2 písm. b/ - e/, alebo na základe žiadosti profesionálneho vojaka o prepustení zo služobného pomeru podľa § 70 ods. 2 písm. a/ alebo ods. 7, alebo na základe písomného oznámenia profesionálneho vojaka o splnení podmienok podľa § 71. Po oboznámení profesionálneho vojaka s návrhom na jeho prepustenie veliteľ bezodkladne predloží návrh na prepustenie vedúcemu služobného úradu oprávnenému rozhodnúť o prepustení profesionálneho vojaka zo služobného pomeru. So žalobcom bol 30.11.2009 vykonaný personálny pohovor, čím mu podľa § 73 ods. 2 bola daná možnosť vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia k jeho podkladom, k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnutia och doplnenia alebo ich zmeny. Súd má teda za to, že žalobca mal možnosť vyjadriť sa k veci, nahliadnuť do podkladov, alebo nechať sa zastupovať, pretože mu nikto túto možnosť neodňal, ani nijakým spôsobom neobmedzil. Personálny pohovor bez vyjadrenia podpísal. So všetkými podkladmi pri rozhodnutí bol žalobca vopred oboznámený a mal možnosť pred vydaním rozhodnutia sa k nim vyjadriť, resp. navrhnúť ich doplnenie. Na ďalšiu námietku žalobcu a to porušenie zásady rovnakého zaobchádzania pre nerovnaké podmienky pre preskúšanie súd uvádza, že žalobca na základe vlastného rozhodnutia nevyužil možnosť sa preskúšania v termínoch pred prepustením zo služobného pomeru i po opätovnom prijatí do dočasnej štátnej služby (17.4.2009, 22.4.2009, 6.5.2009, 26.5.2009, 17.9.2009 a 24.9.2009). Žalobca mal dostatok možnosti zúčastniť sa na preskúšaní v riadnych termínoch v čase, keď vykonával štátnu službu, spolu 6 termínov, pričom ani jednu z týchto možností nevyužil. V konaní tiež súd nezistil, že by podmienky na preskúšanie žalobcu bol odlišné od podmienok, aké pri preskúšaní mali ostatní profesionálni vojaci. Naopak pre nesplnenie noriem pohybovej výkonnosti bol žalobcovi poskytnutý mimoriadny termín.

Na námietku žalobcu, že nebol oboznámený so služobným predpisom č. 33/2008 súd uvádza, že služobný predpis č. 33/2008 je interným normatívnym aktom, je verejne prístupným dokumentom, nepodlieha žiadnemu utajeniu a taktiež sa nachádza na útvarovej nástenke vo Vojenskom útvere č. 1049 Sereď.“

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a), d) a f) O.s.p. a žiadal ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie alt. prvostupňový rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť. Odvolacie dôvody žalobcu sú v zásade totožné s dôvodmi žaloby.

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj len „odvolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu na základe odvolania, ktoré bolo podané subjektom na to oprávneným (§ 201 O.s.p.), v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), ktoré spĺňa náležitosti vyžadované zákonom (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je takýto opravný prostriedok prípustný (§ 250ja ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Najvyšší súd na prejednanie odvolania nenariadil pojednávanie, pretože v tom nevidel rozpor s verejným záujmom, nepovažoval to za potrebné a dokazovanie nevykonával (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), a po preskúšaní napadnutého rozsudku v rozsahu a z dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Najvyšší súd preto rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 v spojení s § 250ja ods. 3 vetou druhou O.s.p.) rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil na mieste a v čase oznámenom na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 3 O.s.p.).

Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu tak, ako ich uviedol krajský súd na str. 7 - 15 svojho rozsudku a ako ich odvolací súd vo vyššie uvedenom rozsahu citoval. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v nadväznosti na dôvody žaloby a odvolania uvádza odvolací súd nasledovné:

Podľa § 250ods. 4 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni. V danom prípade v poslednom stupni rozhodol Generálny štáb ozbrojených síl Slovenskej republiky, ktorého predstaviteľom je náčelník GŠ. Nie je preto

rozhodujúce, ako žalobca označil žalovaného a ako sa súd vysporiadal s pasívnou legitímáciou žalovaného, pretože v konaní podľa V. časti O.s.p., hlavy druhej je pasívna legitímácia žalovaného daná zákonom. Keďže náčelník GŠ nie je sám osebe orgánom verejnej správy, ale najvyšším funkcionárom GŠ, a predmetom preskúmania bolo rozhodnutie GŠ (vydané jeho náčelníkom), ako odvolacieho orgánu proti rozhodnutiu Personálneho úradu ozbrojených síl SR, nie je pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia rozhodujúce, či krajský súd vo svojom rozsudku uvádza len jedného žalovaného, Generálny štáb a nevysporiadať sa s postavením druhého žalovaného - náčelníka GŠ, ako to žalobca uvádza vo svojom odvolaní - časť II. Podľa názoru odvolacieho súdu bola duplicita žalobcom označených žalovaných subjektov nadbytočná a preto nie je takou vadou rozsudku krajského súdu, ak sa dostatočne nezaoberal pasívnou legitímáciou označeného žalovaného na druhom mieste, náčelníka GŠ, ktorá by sama osebe bola dôvodom pre zrušenie rozsudku prvostupňového súdu v správnom súdnictve. Je nepochybné, že krajský súd preskúmal rozhodnutie vydané v poslednom stupni, ktorým je rozhodnutie GŠ vydané náčelníkom GŠ.

Pokiaľ žalobca v časti III. uvádza, že rozsudok je nedostatočne odôvodnený aj v otázke, ktorý orgán bol oprávnený o odvolaní žalobcu proti personálnemu rozkazu č. 273 o prepustení zo služobného pomeru rozhodovať, odvolací súd uvádza, že druhostupňové Rozhodnutie náčelníka generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky bolo vydané podľa § 58 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. ako rozhodnutie nadriadeného orgánu - Generálneho štábu ozbrojených síl SR vo vzťahu k Personálnemu úradu ozbrojených síl SR, ktorý vydal personálne rozkaz č. 273 o prepustení žalobcu. Na doplnenie rozsudku krajského súdu odvolací súd uvádza, že podľa Organizačného poriadku GŠ ozbrojených síl SR, čl. 3 ods. 2 na zabezpečenie úloh GŠ a Ozbrojených síl SR sú generálnemu štábu priamo podriadené úrady a zariadenia, o.i. pod písm. c) aj Personálny úrad ozbrojených síl SR. Z uvedeného explicitne vyplýva, že Generálny štáb OS SR je nadriadeným úradom vo vzťahu k Personálnemu úradu OS SR a bol ako nadriadený orgán v konaní podľa Správneho poriadku oprávnený rozhodnúť o odvolaní žalobcu proti personálnemu rozkazu Personálneho úradu o prepustení žalobcu zo služobného pomeru.

Pokiaľ žalobca namietal, že zákon č. 346/2005 Z.z., ani zákon č. 321/2002 Z.z. o ozbrojených silách Slovenskej republiky (ďalej len zákon č. 321/2002 Z.z.), ktorý upravuje postavenie ozbrojených síl Slovenskej republiky a ani žiadny iný právny predpis nepriznávajú Generálnemu štábu Slovenskej republiky samostatnú právnu subjektivitu a preto nemôže byť účastníkom súdneho konania, odvolací súd opätovne len upriamuje pozornosť na ustanovenie § 250 ods. 4 O.s.p., ktoré ustanovuje, kto je pasívne legitimovaným účastníkom súdneho konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a teda aj účastníkom konania na strane žalovaného. Je to orgán, ktorý vydal preskúmané rozhodnutie v poslednom stupni. Súčasne odvolací súd poznamenáva, že ustanovenie § 19 O.s.p. vo vete za bodkočiarkou, ktoré sa primerane použije aj v konaní podľa V. časti O.s.p. (§ 246c O.s.p.) stanovuje, že účastníkom konania je inak (okrem účastníka, ktorý má spôsobilosť mať práva a povinnosti) len ten, komu ju zákon priznáva.

Žalobca v rámci konania o jeho prepustení zo služobného pomeru namietal, že nebol oboznámený so služobným predpisom č. 33/2008, ktorý je interným normatívnym aktom o jednotlivých kritériách, ktoré musí profesionálny vojak spĺňať pri fyzických skúškach. Žalobca tvrdí, že neoboznámenie so služobným predpisom, nevedomosť o ňom ho zbavuje zodpovednosti za nesplnenie kritérií na preskúšanie pohybovej výkonnosti.

Z ustanovení § 9, § 106 ods. 1 písm. a) a § 119 ods. 1 písm. a) zákona č. 346/2005 Z.z. vyplýva, že ak má profesionálny vojak dodržiavať služobné predpisy, musí byť s nimi riadne oboznámený. Profesionálny vojak je povinný udržiavať si potrebnú fyzickú zdatnosť a zúčastňovať sa každoročne na preskúšaní pohybovej výkonnosti. Nesplnenie si tejto povinnosti má za následok skončenie služobného pomeru profesionálneho vojaka prepustením podľa § 70 ods. 1 písm. o) zákona č. 346/2005 Z.z., čo si žalobca po svojej osemročnej praxi vo Vojenskom útvere Sered' plne uvedomoval o čom svedčí skutočnosť, že sa preskúšania opakovane zúčastnil. To znamená, že ak hmotnoprávna požiadavka na splnenie si povinnosti profesionálneho vojaka je určená zákonom, normatívny právny akt, akým je služobný predpis, ukotvuje len detailnejšie kritériá či hodnoty. V danej veci nie je dôvod predpokladať, že

žalobca nebol riadne oboznámený so služobnými predpismi, pretože žalobca pracoval na Vojenskom útvere Sered' nepretržite 8 rokov, pričom ich obsah bol zároveň neoddeliteľnou súčasťou každoročného preskúšania profesionálnych vojakov.

Námietka žalobcu, že by mal byť zbavený zodpovednosti kvôli neznalosti služobného predpisu, je irelevantná aj vzhľadom na to, že zákon presne vymedzuje podmienky za akých je profesionálny vojak prepustený a každý vojak je povinný si to uvedomovať a zákonné podmienky splňať po celú dobu trvania služobného pomeru.

Žalobca v konaní namietal porušenie ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len zákon č. 71/1967 Zb.), v zmysle ktorého sú správne orgány povinné postupovať v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy. V zmysle § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. je správny orgán povinný dať účastníkom konania možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli k jeho podkladu vyjadriť, prípadne navrhnúť doplnenie. Napokon žalobca namietal porušenie ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb., v zmysle ktorého majú účastníci konania právo dať sa zastupovať advokátom alebo iným zástupcom, ktorého si zvolia.

Vzhľadom na to, že so žalovaným bol dňa 30.11.2009 uskutočnený personálny pohovor, v ktorom mal možnosť vyjadriť sa k predmetným skutočnostiam ešte pred vydaním rozhodnutia, je námietka žalobcu týkajúca sa nemožnosti vyjadriť sa k predmetnému rozhodnutiu, ako to uviedol aj krajský súd, neopodstatnená. Žalobcovi bol ponechaný dostatočný priestor na to, aby sa k obsahu rozhodnutia vyjadril, prípadne navrhol doplnenie. Žalobca sa však na personálnom pohovore nevyjadril, takisto nenavrhol žiadne dôkazy a ani nepožiadaval o možnosť zastupovania právnym zástupcom. Personálny pohovor podpísal a počas konania nevzniesol žiadnu námietku.

Pokiaľ sa žalobca opakovane vyjadril o zaujatosti veliteľa a členov skúšobnej komisie odvolací súd tieto námietky nepovažuje za opodstatnené. Žalobca sám nespochybnil výsledok žiadneho z objektívne merateľných zistení pohybovej výkonnosti, ani určenie počtu bodov za jednotlivé disciplíny či súčet bodov, ktoré boli základom pre záver o nesplnení kritérií. Žalobcovi bolo umožnené opakovane sa zúčastniť preskúšania z pohybovej výkonnosti, nenamietal ani samotný spôsob merania výkonu či spôsob vykonania pohybovej aktivity. Námietky zaujatosti nie sú v príčinnej súvislosti so samotným preskúšaním, ale len účelovo vyjadrujú mieru nespokojnosti s prepustením zo služobného pomeru. Objektívne skutkové zistenia o neplnení požiadaviek na pohybovú výkonnosť v zákonom stanovenom časovom období po sebe nasledujúcich dvoch rokoch však nedávalo služobným orgánom inú možnosť, ako rozhodnúť spôsobom uvedeným v preskúšanom rozhodnutí o prepustení zo služobného pomeru.

Odvolací súd nezistil dôvod na zmenu rozhodnutia krajského súdu, preto prvostupňový rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 250k ods. 1 O.s.p. á contr. žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.